

- konywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w miejscowościach na terenie gmin i w miastach o liczbie stałych mieszkańców do 25.000 w ilości przekraczającej 30 posiłków, a w pozostałych miejscowościach w ilości przekraczającej 20 posiłków każdego rodzaju na dobę, licząc w skali średniej tygodniowej; ograniczenie ilości sprzedawanych posiłków nie dotyczy sporadycznego żywienia myśliwych przez pracowników państwowych gospodarstw leśnych,
- b) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 7) osiągnięte ze sprzedaży jednodaniowych posiłków domowych i napojów bezalkoholowych w mieszkaniach, jeżeli:
- a) sprzedaż odbywa się na podstawie umowy zawartej z właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej jednostką gospodarki uspołecznionej,
- b) sprzedaż posiłków nie przekracza ilości określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której nie jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w ilości przekraczającej 100 posiłków na dobę,
- c) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 8) ze sprzedaży towarów otrzymanych przez sprzedającego z zagranicy, deklarowanych przez niego jako dary, lub nabytych w eksporcie wewnętrznym za walutę nadesłaną z zagranicy na imię sprzedającego do Banku Polska Kasa Opieki SA bądź za zagraniczne środki płatnicze wpłacone przez niego do tego banku; nie dotyczy to osób prowadzących w kraju przedsiębiorstwo, jeżeli surowiec lub towar otrzymany z zagranicy jako dar lub nabyty w eksporcie wewnętrznym jest przerabiany albo sprzedawany w tym przedsiębiorstwie,
- 9) ze sprzedaży towarów nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona” przez członków polskich morskich statków handlowych w żegludze międzynarodowej i statków rybołówstwa morskiego za zagraniczne środki płatnicze uzyskane z otrzymanego dodatku dewizowego;”
- c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „rzemiosła w zakresie turystyki i wypoczynku”;
- d) skreśla się ust. 3;
- 8) w § 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Nie wyłącza zwolnienia zatrudnienie przez rzemieślnika jednej osoby, o której mowa w § 6 pkt 1, i osiągnięte w związku z tym wyższego obrotu od określonego w ust. 2 pkt 3, nie przekraczającego jednak w roku podatkowym 70.000 zł.”;
- 9) w § 3 ust. 1 pkt 1, § 9 ust. 1 oraz § 13 ust. 6, 7 i 8 wyrazy „organ finansowy” w różnych przypadkach zastępuje się wyrazami „organ administracji państwowej stopnia powiatowego” w tych samych przypadkach.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1975, z tym że przepisy § 1 pkt 6 i pkt 7 lit. d) stosuje się od dnia 1 kwietnia 1975 r., a przepisy § 1 pkt 3 i pkt 7 lit. a) — od dnia 1 lipca 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 18 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1972 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników (Dz. U. Nr 55, poz. 378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, zwanej dalej „kartą podatkową”, mogą opłacać następujący podatnicy:

1) rzemieślnicy świadczący usługi dla ludności lub rolnictwa w rodzajach rzemiosł i miejscowości określonych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej

„tabelą” — przy zatrudnieniu pracowników najemnych nie przekraczającym stanu określonego w tabeli, przy czym:

a) w zakresie rzemiosł: betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, garncarstwo, bednarstwo, koszykarstwo, rzeźbiarstwo w drewnie, wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi, słomy itp., wyrabianie wycinanek i ozdób z papieru, kilimiarstwo, powroźnictwo, rymarstwo — może być również wykonywana wyłącznie produkcja, także dla innych odbiorców niż ludność lub rolnictwo,

b) w zakresie rzemiosł: grawerstwo, mechanika maszyn biurowych, sztukatorstwo, cholewkarstwo, szewstwo ortopedyczne, ortopedyka, witrażownictwo, organmistrzostwo oraz naprawa i strojenie wszelkich instrumentów muzycznych — usługi mogą być również wykonywane wyłącznie dla innych odbiorców niż ludność lub rolnictwo;

- 2) osoby prowadzące działalność w zakresie sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach nie połączonej ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa, w rodzajach i rozmiarach działalności oraz w rodzajach miejscowości określonych w tabeli.”;
- b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 „3a. Obrotu osiągniętego z wykonania usługi dla innego odbiorcy niż ludność lub rolnictwo, w razie gdy zwłoka w wykonaniu usługi mogłaby spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi albo mienia, nie bierze się pod uwagę przy ocenie prawa do opłacania przez rzemieślnika karty podatkowej, jeżeli okoliczność tę stwierdzi odbiorca usługi na kopii rachunku za usługę.”;
- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 „4. Za usługi dla ludności i rolnictwa uważa się usługi określone w przepisach o rozwoju usług.
 5. Nie uważa się za pracowników najemnych członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z rzemieślnikiem oraz osób w liczbie do trzech, zatrudnionych przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, w okresie trwania nauki lub przyuczania, jeżeli osoby te odbywają naukę zawodu lub przyuczenie do wykonywania określonej pracy po raz pierwszy i nie są wykwalifikowanymi pracownikami w innym zawodzie rzemieślniczym. Na równi z osobami szkolonymi, których nie uważa się za pracowników najemnych, traktuje się wyszkolonych przez rzemieślnika i zatrudnionych przez niego, zgodnie z przepisami o wykonywaniu rzemiosła, czeladników w okresie do 24 miesięcy po zdaniu przez nich pierwszego egzaminu czeladniczego. Liczba tych czeladników nie może być większa niż dwóch przy wykonywaniu rzemiosła bez zatrudnienia pracownika najemnego i nie większa niż jeden przy zatrudnieniu jednego lub dwóch pracowników najemnych.”;
- 2) w § 4 ust. 1:
 a) w zdaniu pierwszym wyraz „Rzemieślnicy” zastępuje się wyrazem „Podatnicy”;
 b) w pkt 1 wyraz „rzemiosła” zastępuje się wyrazami „zgłoszonej działalności”;
 c) w pkt 4 wyraz „rzemieślnika” zastępuje się wyrazem „podatnika”;
- 3) § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Przepisy ust. 1 i § 3 stosuje się również w wypadkach, gdy działalność, z wyjątkiem określonej w § 3 ust. 1 pkt 2, wykonywana jest przez wspólników, pod warunkiem, że wszyscy wspólnicy są wymienieni w uprawnieniu do wykonywania działalności oraz że liczba wspólników nie przekracza dwóch, a przy wykonywaniu murarstwa i ciesielstwa bez zatrudnienia pracownika najemnego — trzech wspólników.”;
- 4) w § 5 wyraz „Rzemieślnicy” zastępuje się wyrazem „Podatnicy”;
- 5) w § 6:
 a) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
 „W razie zatrudnienia przez rzemieślnika pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka, lub czeladników określonych w § 3 ust. 5 zdanie drugie, podwyższa się opłatę za kartę podatkową na każdego członka rodziny i czeladnika za każdy miesiąc, w którym był zatrudniony.”;
- b) w ust. 4 po wyrazie „najemnych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „czeladników określonych w § 3 ust. 5 zdanie drugie”;
- c) w ust. 5 pkt 3 wyrazy „organu do spraw przemysłu i usług prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej” zastępuje się wyrazami „z urzędu”;
- d) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
 „Za miejscowość, w której wykonywana jest działalność, uważa się miejscowość wymienioną w uprawnieniu do jej wykonywania.”;
- 6) § 7 otrzymuje brzmienie:
 „§ 7. 1. Karta podatkowa przysługuje podatnikowi, który złoży organowi administracji państwowej stopnia powiatowego właściwemu według siedziby zakładu wniosek zawarty w deklaracji, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego pierwszy rok podatkowy okresu trzyletniego, na który ma być przyznana karta podatkowa. Podatnik, który rozpoczął wykonywanie działalności w ciągu roku podatkowego, obowiązany jest do złożenia wniosku przed rozpoczęciem tej działalności. Złożenie wniosku jest równoznaczne ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie objętym wnioskiem. Wniosek składa się raz na trzy lata. Jeżeli do końca każdego roku podatkowego, objętego prawem do opłacania karty podatkowej, podatnik nie zgłosił całkowitego zaprzestania wykonywania działalności, uważa się, że wykonuje on działalność i że zgłosił obowiązek podatkowy na rok następny.
 2. Przy składaniu wniosku podatnik obowiązany jest okazać terenowemu organowi administracji państwowej uprawnienie do wykonywania działalności. Do wniosku stosuje się tryb przewidziany w przepisach o postępowaniu podatkowym dla deklaracji składanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.
 3. Terenowy organ administracji państwowej, bezzwłocznie po otrzymaniu wniosku, a w razie nasuwających się wątpliwości co do przysługującego rzemieślnikowi prawa opłacenia karty podatkowej — w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca — wydaje decyzję ustalającą opodatkowanie kartą podatkową, a gdy stwierdzi brak warunków do opłacania karty podatkowej, wydaje decyzję odmowną.”;
- 7) § 8 otrzymuje brzmienie:
 „§ 8. Roczna opłata za kartę podatkową płatna jest bez wezwania w ratach:
 1) kwartalnych w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału, jeżeli stawka roczna nie przekracza 2.400 zł,
 2) miesięcznych w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły — w pozostałych wypadkach.”;
- 8) w § 9:
 a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) rzemiosł:
 a) betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, kamieniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, szklarstwo, brukarstwo, murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, malarstwo i tapetiarstwo, studniarstwo — przy zatrudnieniu najwyżej

- sześciu pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.200.000 zł,
- b) wydobywanie i przetwórstwo torfu, wydobywanie i przerób kamienia, wydobywanie piasku, pospółki i żwiru, wydobywanie oraz przerób gipsu, kamienia i kredy — przy zatrudnieniu najwyżej sześciu, a za zezwoleniem przewidzianym w przepisach o wykonywaniu rzemiosła — nie więcej niż ośmiu pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.200.000 zł,
- c) wytwarzanie cegły palonej — w ilości nie przekraczającej 1.800.000 sztuk cegły rocznie, a w razie wypału usługowego — w ilości nie przekraczającej 2.000.000 sztuk cegły rocznie, w tym nie więcej niż 1.800.000 sztuk produkcji własnej,
- d) cukiernictwo — przy zatrudnieniu najwyżej sześciu pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.800.000 zł,
- e) pozostałych rzemiosł, w tym również betoniarstwa nagrobkowego i kamieniarstwa nagrobkowego — przy zatrudnieniu najwyżej czterech pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.200.000 zł;"
- b) w ust. 1 pkt 3 kwotę „900.000 zł” zastępuje się kwotą „1.200.000 zł”;
- c) w ust. 1 pkt 5 po wyrazie „gastronomii” dodaje się wyrazy „i prowadzenia pensjonatów” oraz kwotę „1.000.000 zł” zastępuje się kwotą „1.500.000 zł”;
- d) w ust. 1 pkt 6 wyraz „hotelarstwa” zastępuje się wyrazami „prowadzenia hoteli”;
- e) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyraz „cukiernictwa”, a pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) krawiectwo męskie konfekcyjne i krawiectwo damskie ciężkie konfekcyjne.”;
- f) w ust. 3 kwotę „1.000.000 zł” zastępuje się kwotą „1.500.000 zł”;
- g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Nie uważa się za pracowników najemnych członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a w zakładach rzemieślniczych również osób zatrudnionych, zgodnie z odrębnymi przepisami, w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, w okresie trwania nauki lub przyuczania, jeżeli osoby te odbywają naukę zawodu lub przyuczenie do wykonywania określonej pracy po raz pierwszy i nie są wykwalifikowanymi pracownikami w innym zawodzie rzemieślniczym. Na równi z osobami szkolonymi, których nie uważa się za pracowników najemnych, traktuje się zatrudnionych przez rzemieślnika, zgodnie z przepisami o wykonywaniu rzemiosła, czeladników lub absolwentów zasadniczych szkół zawodowych w liczbie do dwóch, przez okres do 24 miesięcy po zdaniu przez nich pierwszego egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej.”;
- 9) w § 11:
- a) w ust. 2 po pierwszym zdaniu dodaje się zdanie: „Jeżeli podatek nie wykonujący odrębnie działalności w zakresie transportu towarowego dostarcza odbiorcom swoje wyroby lub świadczy usługi przy użyciu własnego środka transportu, osiągając z tego tytułu dodatkowe przychody, powinien okoliczność tę zaznaczyć we wniosku o zaliczenie do ryczałtu.”;
- b) w ust. 5 po zdaniu drugim dodaje się zdanie: „W wypadku określonym w ust. 2 zdanie drugie, przy ustalaniu wysokości ryczałtu należy uwzględnić dodatkowe przychody podatnika z tytułu wykonywania świadczeń przy użyciu własnego środka transportu.”;
- 10) skreśla się § 16;
- 11) w § 19:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy organie administracji państwowej stopnia powiatowego przy udziale przedstawiciela tego organu i — w zależności od rodzaju wykonywanej przez podatnika działalności — przedstawiciela właściwego cechu albo zrzeszenia prywatnego handlu i usług lub przedstawiciela Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i w obecności podatnika. Jeżeli podatek nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone w jego nieobecności. Jeżeli komisja podatkowa przy rozpatrywaniu odwołania uzna, że brak jest podstawy do opłacania przez podatnika karty podatkowej lub ryczałtu albo że opłatę za kartę podatkową lub ryczałt ustalono w kwocie za niskiej, wówczas wydaje decyzję o odmowie przyznania karty podatkowej lub ryczałtu albo o podwyższeniu opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu.
3. Podatnikowi przysługuje w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 prawo zrzeczenia się karty podatkowej lub ryczałtu albo żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez komisję odwoławczą działającą przy organie administracji państwowej stopnia wojewódzkiego. W razie niezrzeczenia się w tym terminie lub niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez komisję odwoławczą, decyzja staje się ostateczna.”;
- b) w ust. 5 wyrazy „organ finansowy drugiej instancji” zastępuje się wyrazami „komisję odwoławczą”;
- 12) w § 21 ust. 1:
- a) w pkt 2 wyrazy „o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń” zastępuje się wyrazami „o zmianach rodzaju i zakresu wykonywanych świadczeń, o zmianie pojazdu przy wykonywaniu transportu mechanicznego”;
- b) w pkt 4 wyrazy „czeladników traktowanych jako uczniów i absolwentów zasadniczych szkół zawodowych” zastępuje się wyrazami „czeladników i absolwentów zasadniczych szkół zawodowych określonych w § 3 ust. 5 zdanie drugie i § 9 ust. 5 zdanie drugie”;
- 13) w § 22:
- a) w ust. 1 pkt 2 lit. e) po wyrazie „osiągnięcia” dodaje się wyrazy „przez rzemieślnika”;
- b) w ust. 1 pkt 2 dodaje się lit. f) w brzmieniu:
- f) niedotrzymania przez rzemieślników opłacających kartę podatkową określonego w § 3 ust. 1 i 3 warunku wykonywania usług dla ludności lub rolnictwa w rozmiarze co najmniej połowy ogólnego obrotu rocznego.”;
- c) w ust. 2 wyraz „rzemiosło” zastępuje się wyrazem „działalność”;
- 14) w § 6 ust. 5, § 11 ust. 4 i 5, § 13 ust. 1, § 14 ust. 1, § 15 ust. 4 i 5, § 21 ust. 1 i 3, § 22 ust. 1, 2, 5 i 7 oraz § 23 ust. 3 wyrazy „organ finansowy” w różnych przypadkach zastępuje się wyrazami „organ admini-

stracji państwowej stopnia powiatowego" w tych samych przypadkach;

15) w załączniku do rozporządzenia:

a) przed objaśnieniami do tabeli dodaje się wyrazy „Część I. Rzemiosło.”;

b) w tabeli dodaje się lp. 22a w brzmieniu:

Lp.	Rodzaj wykonywanego rzemiosła	Na terenie gminy w miejscowości		W mieście o liczbie mieszkańców					
		w której nie odbywają się targi	w której odbywają się targi	do 5.000	ponad 5.000 do 15.000	ponad 15.000 do 25.000	ponad 25.000 do 75.000	ponad 75.000 do 200.000	ponad 200.000
„22a	Sztukatorstwo a b	— 15.600	— 15.600	— 15.600	— 18.000	— 18.000	— 18.000	— 24.000	— 24.000”

c) w tabeli po lp. 87 dodaje się część II w brzmieniu:

„Część II. Działalność w zakresie sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach.

Lp.	Rodzaj działalności	Na terenie gminy i w mieście o liczbie mieszkańców do 25.000	W mieście o liczbie mieszkańców powyżej 25.000
88	Sprzedaż śniadań, obiadów i kolacji w ilości posiłków każdego rodzaju, licząc w skali średniej tygodniowej: do 10 na dobę	2.100	3.000
89	do 20 na dobę	6.000	8.400
90	do 30 na dobę	11.700	
	Sprzedaż jednodaniowych posiłków i napojów bezalkoholowych na podstawie umowy zawartej z właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej jednostką gospodarki społecznej — w ilości		
91	do 50 na dobę	5.400	7.800
92	do 100 na dobę	13.500	19.200

§ 2. Określony w § 7 ust. 1 i § 11 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w § 1 termin złożenia wniosku o opodatkowanie w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego przesuwa się w 1975 r. do dnia 15 maja 1975 r. dla podatników, którzy w związku z przepisami § 1 niniejszego rozporządzenia nabyli prawo do tych form opodatkowania.

§ 3. Decyzje wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dotyczące ulg podatkowych przewi-

dzianych w przepisie § 16 rozporządzenia wymienionego w § 1 pozostają w mocy do czasu wygaśnięcia, jeżeli obejmują również okres po dniu 1 stycznia 1975 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1975, z tym że przepisy § 1 pkt 1 lit. c), pkt 5 lit. a) i b) oraz pkt 8 lit g) stosuje się od dnia 1 lipca 1975 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

70

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów rzemieślników z tytułu świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych.

Na podstawie art. 3, art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami), art. 3, art. 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338) oraz art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 września 1968 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów rzemieślników z tytułu świadczeń wykony-

wanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych (Dz. U. z 1968 r. Nr 36, poz. 247 i z 1973 r. Nr 5, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) nieprzekroczenia w roku podatkowym w stosunku rocznym obrotu 1.500.000 zł, a w rzemiosłach: piekarstwo, cukiernictwo oraz rzeźnictwo i wędliniarstwo — 2.000.000 zł.”;

2) w § 6 ust. 1:

a) w pkt 1 skalę stawek rocznych ryczałtu, poczynając od podstawy opodatkowania „ponad 1.200.000 zł”, zmienia się i uzupełnia następująco: